

Sygn. akt II CZ 47/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K.D. i M.D.

przeciwko Portowi Lotniczemu [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 sierpnia 2017 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt X Ga [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Dnia 26 października 2016 r. Sąd Rejonowy [...] w P. wydał wyrok częściowy, od którego pozwana spółka Port Lotniczy [...] Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego K.S. działającego na podstawie uchwały zarządu i pełnomocnictwa z 21 stycznia 2013 r. wniosła apelację. Sąd uznał, że pełnomocnictwo i uchwała złożone zostały do akt sprawy w kserokopii niewłaściwie poświadczonej za zgodność z oryginałem przez tego radcę prawnego.

W związku z tym zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2017 r., doręczonym 5 kwietnia 2017 r., Przewodniczący w Wydziale X Gospodarczym Odwoławczym Sądu Okręgowego w P. wezwał pełnomocnika strony pozwanej do usunięcia braków formalnych apelacji przez przedłożenie uchwały i pełnomocnictwa z dnia 21 stycznia 2013 r. w oryginale lub odpisie właściwie uwierzytelnionym, czyli zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o radcach prawnych w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Zarządzenie zawierało pouczenie, iż pismo stanowiące odpowiedź na wezwanie wraz załącznikami w postaci odpisu pełnomocnictwa winno być złożone z odpisem w tym samym terminie i pod tym samym rygorem.

W wykonaniu wezwania pełnomocnik strony pozwanej nadesłał pismo z dnia 12 kwietnia 2017 r. z załącznikiem w postaci właściwie już uwierzytelnionego pełnomocnictwa oraz uchwały, ale nie nadesłał odpisu tegoż pisma z odpisem załącznika dla strony przeciwnej.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił apelację strony pozwanej.

Strona pozwana w zażaleniu zarzuciła naruszenie: art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c.; art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 89 § 1 k.p.c.; art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołany przez Sąd Apelacyjny jako podstawa odrzucenia apelacji art. 373 w związku z art. 370 k.p.c. dotyczy sytuacji, w których strona - mimo wezwania - nie usunęła braków formalnych apelacji. Zgodnie z poglądem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2005 r. (III UZ 29/04, OSNP 2005, nr 11, poz. 165) odrzucenie apelacji z powodu nieuzupełnienia

w wyznaczonym terminie jej braków może dotyczyć tylko takich braków formalnych, które uniemożliwiają nadanie apelacji prawidłowego biegu.

Tego rodzaju brakiem jest z pewnością wniesienie apelacji przez osobę, która nie wykazała należyte swego umocowania (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., III CZP 74/03, OSNC 2005, Nr 1, poz. 6; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CZ 34/08, nie publ., z dnia 25 lutego 2010 r., V CZ 6/10, nie publ. oraz z dnia 28 maja 2013 r., V CZ 159/12, nie publ.). W niniejszej sprawie brak ten został jednak uzupełniony przez nadesłanie prawidłowo uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa, a przyczyną odrzucenia apelacji było jedynie niedołączenie odpisu pełnomocnictwa dla strony przeciwnej. Stosowny odpis został przesłany drugiej stronie bezpośrednio w tym samym dniu.

W ocenie Sądu Najwyższego w okolicznościach sprawy brak ten nie stanowił braku formalnego apelacji, który uniemożliwiłby nadanie prawidłowego biegu apelacji i uzasadniał zastosowanie rygoru określonego w art. 373 k.p.c. Należy bowiem uwzględnić, że odpis nienależyte uwierzytelnionego pełnomocnictwa został doręczony pełnomocnikowi strony powodowej już podczas wnoszenia odpowiedzi na pozew i jego treść nie budziła wątpliwości strony powodowej co do prawidłowości jego udzielenia i jego zakresu. Ponadto odpis prawidłowo uwierzytelnionego pełnomocnictwa został bezpośrednio przesłany stronie przeciwnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c.).